

Недавни покушај преговора власти и опозиције у Црној Гори по питању језика у школама је до краја оголио ову осиону власт. Они преговоре не схватају као покушај договора два партнера, него наметање силом својих накарадних ставова. Очито је да премијер Игор Лукшић уопште нема мандат да преговара, већ само служи као преносилац порука типа "узми или остави" свога партијског шефа Мила Ђукановића. А то што се опозицији нуди је толико понижавајуће и дискриминушуће по цијели српски народ у Црној Гори, да то само потпредсједник ДПС-а Филип Вујановић не успијева да уочи. Недавно је дао изјаву да уопште не види разлог за неприхватање предлога Лукшића да се настава у Црној Гори одвија на црногорском језику, а да се наставни предмет о језику за Србе зове црногорски/српски!? Ако то није дискриминација, онда она и не постоји!

У Црној Гори је српски народ дискриминисана категорија, а власти сматрају да је то сасвим нормално. Нажалост, о томе нико не води рачуна, осим представника Срба у Црној Гори: у политичким партијама и српским НВО. Недавно су и резултати пописа тако очигледно и брутално покрадени, тако да је број Срба смањен за 5-6%.

По питању наставе у школама, дискриминисана је већина, јер чак и по резултатима покраденог пописа, већина грађана у Црној Гори говори српски.

Они који се куну у демократски и грађански концепт државног уређења, а то су челници СДПС-а (ДПС+СДП), без имало скрупула занемарују вољу већине и намећу силом своје језичко недоношче и чудовиште, које се састоји од неколико десетина архаичних ријечи. Чак и они који заговарају увођење тзв. црногорског језика, раде то на чистом српском, као нпр. предсједник ДПС-а Мило Ђукановић у недавном интервјуу Миломиру Марићу.

Власти Црне Горе и не скривају своју намјеру да насилно асимилију српски народ и промијене му идентитет: националну и вјерску припадност, језик, писмо, па и прошлост.

Бојкотом до равноправности!

Пише: Небојша Стругар
уторак, 30 август 2011 18:17

При томе се не либе никаквих нечасних радњи. Протјерују из програма књижевности у школама све српске писце, па чак и Његоша, а уводе полуписмене анонимусе.

Ако они желе да њихова дјеца уче новокомпоновани језик, са архаичним ријечима и словима, да изучавају књижевне анонимусе умјесто Његоша и Нобеловца Андрића, ако желе да уче фалсификовану историју и

географију и остале предмете на том језику без граматичких правила и падежа, то је њихова воља и њихов проблем.

Ми Срби желимо да наша српска дјеца уче предмет који се зове "српски језик и књижевност" и да уче све школске предмете на том истом језику, да из историје уче стварну историју, да из географије уче да је Косово и Метохија саставни дио Србије, привремено отет вољом Америке и њених сателита из Европе. Зато не можемо и не смијемо прихватити да се у име наше дјеце одрекнемо нашег идентитета.

Због тога се макар и бојкотом наставе у школама морамо изборити да српска дјеца остваре у Црној Гори она права која албанска дјеца имају већ деценијама, а то је право на школовање на свом језику од вртића до факултета.

(Аутор је српски одборник у СО Бар)